Το μεγαλύτερο μέρος της έκτασης του Δήμου Μοιρών καλύπτει η αγροτική δραστηριότητα.

Οι περιοχές με έντονο ανάγλυφο στα βόρεια και κυρίως στα νότια του Δήμου αξιοποιούνται από τη κτηνοτροφία και την ελαιοκαλλιέργεια στην εκτατική της μορφή, ενώ μικρές εκτάσεις καταλαμβάνουν καλλιέργειες σιτηρών και ψυχανθών για κτηνοτροφική χρήση. Το κεντρικό τμήμα του Δήμου αποτελείται από πεδινές εκτάσεις και χαμηλούς λόφους, εδώ η γη καλλιεργείται εντατικά με πιο συνήθη καλλιέργεια αυτή της ελιάς του αμπελιού και των υπαίθριων και θερμοκηπιακών κηπευτικών. Έντονη είναι και εδώ η παρουσία τόσο της ενσταβλισμένης όσο και της ποιμενικής αιγοπροβατοτροφίας με τα ποίμνια να εκτρέφονται στην γεωργική γη σε καλλιεργούμενα λιβάδια ή με τα υποπροϊόντα της γεωργικής παραγωγής.

Σημαντικά δάση δεν υπάρχουν παρά μόνο μικρά τεχνητά δασύλλια με σημαντικότερα το δάσος Απεζανών στο Τοπικό Διαμέρισμα Αντισκαρίου και το δάσος Αληθινής στο ομώνυμο Τοπικό Διαμέρισμα.

Επίσης υπάρχου μικρά αλσύλλια αναψυχής με σημαντικότερο το άλσος του Κούλε στα όρια του οικισμού Μοιρών.

Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της περιοχής είναι η παρουσία μικρών δημόσιων εκτάσεων (εντάσσεται στην ειδική διάταξη του αρ. 62 του Ν 998/79 με βάση την οποία οι ιδιώτες απαλλάσσονται της υποχρέωσης, απόδειξης δικαιώματος «εμπράγματου ή μη επί των δασών, των δασικών εκτάσεων ή των χορτολιβαδικών εδαφών»)

Αναλυτικά η χρήσεις της γης ανά Τοπικό Διαμέρισμα φαίνονται στον παρακάτω Πίνακα (σε στρέμματα):

Τοπ. Διαμ.	Συν/κή	Καλ/μενη	Βοσκ/ποι
Αληθινής	5.300	2.400	45,3%	2.300
Αντισκαρίου	25.200	7.000	27,8%	11.600
Γαλιάς	13.700	13.500	98,5%	0
Καστελίου	8.900	8.800	98,9%	0
Κουσέ	9.100	6.200	68,1%	2.800

Μοιρών	16.000	14.800	92,5%	200
Περίου	4.100	3.500	85,4%	500
Πετροκεφαλίου	7.500	6.500	86,7%	100
Πηγαϊδακίων	63.400	8.600	13,5%	54.100
Πόμπιας	15.100	14.300	94,7%	700

Ρουφά	6.100	5.800	95,1%	200
Σκουρβούλων	7.500	6.600	88,0%	300
Σύνολο	181.900	98.000	53,9%	

Από τα στοιχεία του παραπάνω πίνακα είναι εμφανές ότι η αγροτική δραστηριότητα έχει καταλάβει το μεγαλύτερο μέρος της έκτασης του Δήμου, πράγμα αναμενόμενο αφού το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού απασχολείται κατ᾽ αποκλειστικότητα με το πρωτογενή τομέα αυτό ενώ το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού που δραστηριοποιείται στον δευτερογενή και τριτογενή τομέα ασχολείται δευτερευόντως με τη γεωργία ή τη κτηνοτροφία.

Τις τελευταίες δεκαετίες είναι έντονη η οικιστική ανάπτυξη και η εγκατάσταση βιοτεχνικών ή και μικρών βιομηχανικών μονάδων κυρίως γύρο από τον οικισμό των Μοιρών. Παράλληλα η σταδιακή εκμετάλλευση των ευκαιριών για τουριστική ανάπτυξη, κυρίως στα παράλια και στις ορεινές περιοχές όπου έχει διατηρηθεί το παραδοσιακό στοιχείο, αναδεικνύουν νέες μορφές οικονομικής δραστήριας οι οποίες διεκδικούν μέρος της αγροτικής γης.

Η επερχόμενη μικρή ή μεγάλη αλλαγή στη χρήση της γης είναι απαραίτητο να γίνει οργανωμένα έτσι ώστε να μην εδραιωθούν οι χωρικές συγκρούσεις μεταξύ των εκάστοτε οικονομικών δραστικοτήτων, να εξασφαλιστεί ζωτικός χώρος για κάθε μια απ΄αυτές και να προστατευτεί το φυσικό και πολιτισμικό περιβάλλον της περιοχής. Η πρόκληση που πρέπει να αντιμετωπιστεί είναι η συνύπαρξη εν δυνάμει τουριστικών ζωνών με εντατικές καλλιέργειες και ευαίσθητες περιοχές ιστορικού και οικολογικού ενδιαφέροντος.